

Z A K O N

O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA O VAZDUŠNOM SAOBRAĆAJU IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE DRŽAVE KUVAJT

Član 1.

Potvrđuje se Sporazum o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Države Kuvajt, sačinjen 10. aprila 2011. godine, u Kuvajtu, u originalu na srpskom, arapskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Sporazuma o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Države Kuvajt u originalu na srpskom jeziku glasi:

S P O R A Z U M
O
VAZDUŠNOM SAOBRAĆAJU
IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE SRBIJE
I
VLADE DRŽAVE KUVAJT

Vlada Republike Srbije i Vlada Države Kuvajt (u daljem tekstu: „strane ugovornice”);

Budući da su potpisnice Konvencije o međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu, otvorene za potpisivanje u Čikagu 7. decembra 1944. godine;

Imajući u vidu da je Republika Srbija potpisala, dana 29. juna 2006. godine, Multilateralni sporazum o uspostavljanju zajedničkog evropskog vazduhoplovnog područja (u daljem tekstu: ECAA sporazum¹);

U želji da zaključe sporazum radi uspostavljanja i obavljanja vazdušnog saobraćaja između svojih odnosnih teritorija i dalje;

Potvrđujući značaj vazdušnog saobraćaja za stvaranje i očuvanje prijateljstva, razumevanja i saradnje između naroda dveju zemalja;

U želji da omoguće razvoj međunarodnog vazdušnog saobraćaja;

Dogovorile su se o sledećem:

DEFINICIJE

Član 1.

1. Za potrebe ovog sporazuma, ako drugačije nije utvrđeno:

a) izraz „nadležni organ za vazdušni saobraćaj” označava, za Republiku Srbiju, Direktorat civilnog vazduhoplovstva Republike Srbije, a za Državu Kuvajt, Generalni direktorat za civilno vazduhoplovstvo, ili, u oba slučaja, svako drugo lice ili telo, ovlašćeno da obavlja funkcije na koje se odnosi ovaj sporazum;

b) izraz „Konvencija” označava Konvenciju o međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu, otvorenu za potpisivanje u Čikagu 7. decembra 1944. godine, i uključuje:

- svaku izmenu, koja je stupila na snagu shodno članu 94 (a) Konvencije, a ratifikovale su je obe strane ugovornice; i

- svaki aneks ili svaku njegovu izmenu, usvojenu prema članu 90. Konvencije, ako je taj aneks ili izmena na snazi za obe strane ugovornice;

v) izraz „Sporazum” označava ovaj sporazum, Aneks priložen uz Sporazum, koji čini njegov sastavni deo i svaki protokol kojim se menja ovaj sporazum ili Aneks;

g) izraz „određeni avio-prevoziac” označava svakog avio-prevozioca koga je jedna strana ugovornica odredila pismenim obaveštenjem upućenim drugoj strani ugovornici, u skladu sa članom 3. ovog sporazuma, kao avio-prevozioca koji će

¹Multilateralni sporazum između Evropske Zajednice i njenih država članica, Republike Albanije, Bosne i Hercegovine, Republike Bugarske, Republike Hrvatske, Bivše jugoslovenske republike Makedonije, Republike Island, Republike Crne Gore, Kraljevine Norveške, Rumunije, Republike Srbije i Misije privremene uprave Ujedinjenih nacija na Kosovu¹ o uspostavljanju Zajedničkog evropskog vazduhoplovnog područja

obavljati ugovoreni saobraćaj na linijama utvrđenim u skladu sa članom 2. ovog sporazuma;

d) izraz „ugovoreni saobraćaj” označava međunarodni redovni vazdušni saobraćaj na linijama određenim u Aneksu ovog sporazuma u cilju prevoza putnika i robe, odvojeno ili u kombinaciji;

đ) izraz „kapacitet”, u odnosu na vazduhoplov, označava plaćeni teret tog vazduhoplova koji se prevozi na jednoj liniji ili delu linije, a u odnosu na ugovoreni saobraćaj, označava kapacitet vazduhoplova koji se koristi u tom saobraćaju, pomnožen frekvencijom obavljanja saobraćaja tog vazduhoplova u određenom periodu, na jednoj liniji, ili delu linije;

e) izraz „teritorija” ima značenje iz člana 2. Konvencije;

ž) izrazi „vazdušni saobraćaj”, „međunarodni vazdušni saobraćaj”, „avio-prevoznik” i „zaustavljanje u nekomercijalne svrhe” imaju značenja koja su određena članom 96. Konvencije;

z) izraz „tarifa” označava cene koje se plaćaju za prevoz putnika, prtljaga i robe i uslove prema kojima se te cene primenjuju, uključujući i cene i uslove za agencijske i druge pomoćne usluge koje obavlja avio-prevoznik u vezi sa vazdušnim saobraćajem, izuzimajući naknadu i uslove za prevoz pošte;

i) izraz „naknade korisnika” označava naknade koje su uvedene avio-prevoznicima za korišćenje aerodroma, sredstava za vazdušnu plovidbu, ili sredstava ili usluga za vazduhoplovnu bezbednost i obezbeđivanje u vazduhoplovstvu, uključujući i ostala sredstva i usluge s tim u vezi.

2. Nazivi članova ovog sporazuma ni na koji način ne ograničavaju, niti proširuju značenja bilo koje odredbe ovog sporazuma.

DAVANJE PRAVA

Član 2.

1. Svaka strana ugovornica daje drugoj strani ugovornici prava utvrđena ovim sporazumom, kako bi svojim određenim avio-prevoznicima omogućila uspostavljanje i obavljanje ugovorenog saobraćaja na linijama utvrđenim u Aneksu ovog sporazuma.

2. Određeni avio-prevoznici svake strane ugovornice imaju sledeća prava:

a) da lete bez sletanja preko teritorije države druge strane ugovornice;

b) da sleću na teritoriju države druge strane ugovornice u nekomercijalne svrhe;

i

v) da pri obavljanju ugovorenog saobraćaja sleću na teritoriju države druge strane ugovornice u mestima utvrđenim Aneksom ovog sporazuma, radi ukrcavanja i/ili iskrcavanja putnika i robe u međunarodnom saobraćaju, odvojeno ili u kombinacijama.

3. Odredbe stava 2. ovog člana ne daju pravo određenom avio-prevozniku države jedne ili druge strane ugovornice da ukrcava putnike ili utovara robu koji se prevoze uz nadoknadu između mesta na teritoriji države druge strane ugovornice.

ODREĐIVANJE AVIO-PREVOZILACA I IZDAVANJE DOZVOLA

Član 3.

1. Svaka strana ugovornica ima pravo da odredi jednog ili više avio-prevoznika za obavljanje ugovorenog saobraćaja i da povuče ili izmeni obaveštenje o

određivanju bilo kog avio-prevozioca, ili da jednog određenog avio-prevozioca zameni drugim. Navedenim određenjem utvrđuje se obim ovlašćenja svakog avio-prevozioca u pogledu obavljanja ugovorenog saobraćaja. Određivanje ili izmena određenja vrši se pismenim putem između nadležnog organa za vazdušni saobraćaj države strane ugovornice koja je odredila avio-prevozioca i nadležnog organa za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice.

2. Po prijemu obaveštenja o određivanju, nadležni organ za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice, shodno odredbama ovog člana, bez odlaganja izdaje tako određenim avio-prevoziocima dozvole za obavljanje saobraćaja.

3. Nadležni organ za vazdušni saobraćaj države jedne strane ugovornice može, pre izdavanja dozvole za obavljanje saobraćaja, da zahteva od avio-prevozioca koga je odredila druga strana ugovornica da dokaže da ispunjava uslove propisane zakonima i propisima koje organi države te strane ugovornice primenjuju za obavljanje međunarodnog vazdušnog saobraćaja, u skladu sa Konvencijom.

4. Svaka strana ugovornica ima pravo da odbije izdavanje dozvole za obavljanje vazdušnog saobraćaja, navedene u ovom članu, ili da određenom avio-prevoziocu propiše uslove koje smatra neophodim za korišćenje prava utvrđenih u članu 2. ovog sporazuma, ako nije uverena da:

a) u slučaju određenog avio-prevozioca Republike Srbije, da Republika Srbija ili njeni državljani imaju vlasništvo znatnijeg obima i stvarnu kontrolu nad tim avio-prevoziocem.

b) u slučaju određenog avio-prevozioca Države Kuvajt, da Država Kuvajt ili njeni državljani imaju vlasništvo znatnijeg obima i stvarnu kontrolu nad tim avio-prevoziocem.

5. Avio-prevozioc, određen i ovlašćen prema odredbama ovog člana, može da otpočne obavljanje ugovorenog saobraćaja, ako je na snazi red letenja utvrđen prema odredbama člana 13. ovog sporazuma i ako je utvrđena tarifa prema odredbama člana 14. ovog sporazuma.

POVLAČENJE I OBUSTAVA DOZVOLA ZA OBAVLJANJE SAOBRAĆAJA

Član 4.

1. Nadležni organ za vazdušni saobraćaj svake strane ugovornice ima pravo da povuče dozvolu za obavljanje saobraćaja, da obustavi korišćenje prava utvrđenih u članu 2. ovog sporazuma, ili da propiše uslove potrebne za korišćenje tih prava avio-prevoziocu koga je odredila druga strana ugovornica u sledećim slučajevima:

a) ako avio-prevozioc ne ispunjava uslove propisane zakonima i propisima koje ti organi opravdano primenjuju za obavljanje međunarodnog vazdušnog saobraćaja, u skladu sa Konvencijom;

b) ako nije uverena da:

- u slučaju određenog avio-prevozioca Republike Srbije, da Republika Srbija ili njeni državljani imaju vlasništvo znatnijeg obima i stvarnu kontrolu nad tim avio-prevoziocem;

- u slučaju određenog avio-prevozioca Države Kuvajt, da Država Kuvajt ili njeni državljani imaju vlasništvo znatnijeg obima i stvarnu kontrolu nad tim avio-prevoziocem.

v) ako se taj avio-prevozioc ne pridržava zakona i propisa države strane ugovornice koja daje ta prava;

g) ako avio-prevoznik na neki drugi način ne obavlja saobraćaj u skladu sa uslovima propisanim ovim sporazumom, posebno u skladu sa odredbama članova o vazduhoplovnoj bezbednosti i obezbeđivanju u vazduhoplovstvu;

2. Ako neposredno povlačenje dozvole za obavljanje saobraćaja, obustava prava ili uvođenje uslova navedenih u stavu 1. ovog člana nije neophodno radi sprečavanja daljeg kršenja zakona i propisa, to pravo se koristi tek posle konsultacija sa drugom stranom ugovornicom, u skladu sa članom 16. ovog sporazuma.

3. U slučaju jednostranog postupka bilo koje strane ugovornice u skladu sa odredbama ovog člana, ostala prava iz ovog sporazuma koja imaju obe strane ugovornice neće biti povređena.

PRINCIPI KOJIMA SE UREĐUJE OBAVLJANJE UGOVORENOG SAOBRAĆAJA

Član 5.

1. Svaka strana ugovornica obezbeđuje pravične i jednake mogućnosti određenim avio-prevoznicima država strana ugovornica za slobodno nadmetanje prilikom obavljanja međunarodnog vazdušnog saobraćaja utvrđenog ovim sporazumom.

2. Nema ograničenja u pogledu kapaciteta, broja frekvencija i tipa vazduhoplova koje koriste određeni avio-prevoznici obe strane ugovornice u bilo kojoj vrsti vazdušnog saobraćaja (putničkom, robnom, odvojeno ili u kombinaciji).

3. Svaka strana ugovornica dozvoljava određenim avio-prevoznicima da odrede frekvenciju i kapacitet koje nude u ugovorenom saobraćaju. Shodno ovom članu, nijedna strana ugovornica jednostrano ne ograničava obim saobraćaja, frekvenciju ili redovnost usluga, niti tip vazduhoplova koje koriste određeni avio-prevoznici države druge strane ugovornice, osim ako se to ne zahteva iz carinskih, tehničkih i operativnih razloga ili razloga koji se odnose na zaštitu životne sredine, shodno jedinstvenim uslovima, propisanim članom 15. Konvencije.

PRIMENA ZAKONA I PROPISA

Član 6.

1. Zakoni i propisi države jedne strane ugovornice kojima se uređuje ulazak, boravak i odlazak sa njene teritorije vazduhoplova koji obavljaju međunarodni vazdušni saobraćaj ili vazdušni saobraćaj i navigacija tih vazduhoplova dok su na njenoj teritoriji, primenjuju se i na vazduhoplove određenih avio-prevoznika druge strane ugovornice.

2. Zakoni i propisi države jedne strane ugovornice koji se odnose na ulazak, boravak i odlazak sa njene teritorije putnika, prtljaga, posade i robe, kao što su formalnosti koje se odnose na ulazak, izlazak, iseljenje, useljenje, pasoše, carinu i valutu, kao i na zdravstvene mere, primenjuju se na putnike, prtljag, posadu i robu koji se prevoze vazduhoplovom određenog avio-prevoznika države druge strane ugovornice, dok su na njenoj teritoriji.

3. Nijedna strana ugovornica ne može da odobri svojim ili drugim avio-prevoznicima veće pogodnosti u primeni zakona i propisa u odnosu na određene avio-prevoznike druge strane ugovornice.

4. Putnici, prtljag i roba u direktnom tranzitu preko teritorije države jedne strane ugovornice, koji ne napuštaju prostor na aerodromu namenjen za tu svrhu, podležu samo uprošćenoj kontroli, osim u pogledu mera obezbeđivanja u vazduhoplovstvu, mera protiv nasilja, vazdušnog piratstva i krijumčarenja kontrolisanih droga i

radioaktivnog materijala. Prtljag i roba u direktnom tranzitu oslobođeni su uvoznih dažbina i drugih sličnih taksa.

PRIZNAVANJE POTVRDA I DOZVOLA

Član 7.

1. Potvrde o plovidbenosti, potvrde o osposobljenosti i dozvole koje je izdala ili priznala jedna strana ugovornica, a čija važnost nije istekla, priznaje kao važeće i druga strana ugovornica za potrebe obavljanja saobraćaja predviđenog ovim sporazumom, pod uslovom da su zahtevi prema kojima su te potvrde ili dozvole izdate ili priznate jednaki ili veći od minimalnih standarda koji su utvrđeni ili mogu da se utvrde u skladu s Konvencijom. Svaka strana ugovornica ima pravo da odbije da prizna, za letove iznad svoje teritorije, potvrde o osposobljenosti i dozvole koje je državljanima njene države izdala ili priznala druga strana ugovornica, ili neka druga država.

2. Ako bi prava ili uslovi iz dozvola ili potvrda navedenih u stavu 1. ovog člana, koje izdaje nadležni organ za vazdušni saobraćaj jedne strane ugovornice svakom licu ili određenom avio-prevoziocu, ili vazduhoplovu koji obavlja ugovoreni vazdušni saobraćaj na određenim linijama, dopustili da se razlikuju od standarda utvrđenih Konvencijom, a da je ta razlika zabeležena pri Međunarodnoj organizaciji za civilno vazduhoplovstvo, nadležni organ za vazdušni saobraćaj druge strane ugovornice može da zahteva, u skladu sa članom 16. ovog sporazuma, konsultacije sa nadležnim organom za vazdušni saobraćaj te strane ugovornice, kako bi se uverili da je ta procedura za njih prihvatljiva. Nemogućnost da se postigne zadovoljavajući sporazum stvara osnovu za primenu člana 4. ovog sporazuma.

VAZDUHOPLOVNA BEZBEDNOST

Član 8.

1. Svaka strana ugovornica može, u svako doba da zahteva, u skladu sa članom 16. ovog sporazuma, konsultacije u vezi sa standardima bezbednosti u svakoj oblasti koja se odnosi na vazduhoplovne objekte, posadu, vazduhoplove ili njihovo korišćenje, koje je usvojila druga strana ugovornica. Konsultacije se održavaju u roku od trideset (30) dana od dana podnošenja tog zahteva.

2. Ako, posle konsultacija, jedna strana ugovornica ustanovi da druga strana ugovornica efikasno ne primenjuje standarde sigurnosti u bilo kojoj od oblasti, iz stava 1. ovog člana, koji su jednaki ili veći od minimalnih standarda utvrđenih u to vreme prema Konvenciji, prva strana ugovornica obaveštava drugu stranu ugovornicu o tim nalazima i merama koje smatra potrebnim da bi se usaglasili sa tim minimalnim standardima, a ta druga strana ugovornica preduzima odgovarajuće mere za usaglašavanje. Ako druga strana ugovornica ne preduzme odgovarajuće mere u roku od petnaest (15) dana, ili u dužem roku koji može da se dogovori, stvara se osnov za primenu člana 4. ovog sporazuma.

3. I pored obaveza navedenih u članu 33. Konvencije, dogovoreno je da svaki vazduhoplov koji koristi određeni avio-prevozilac države jedne strane ugovornice na linijama za teritoriju ili sa teritorije države druge strane ugovornice može, dok je na teritoriji države druge strane ugovornice, da bude podvrgnut pregledu ovlašćenih predstavnika države druge strane ugovornice, na vazduhoplovu i oko vazduhoplova, radi provere važnosti dokumenata vazduhoplova i pregleda stanja vazduhoplova i njegove opreme (u ovom članu nazvanom „pregled na platformi”), pod uslovom da to ne dovodi do neopravdanog kašnjenja.

4. Ako bilo koji takav pregled na platformi ili niz pregleda na platformi prouzrokuje:

- a) ozbiljnu zabrinutost da neki vazduhoplov ili korišćenje nekog vazduhoplova nije u skladu sa minimalnim standardima utvrđenim u to vreme prema Konvenciji, ili
- b) ozbiljnu zabrinutost da postoji nedostatak efikasnog održavanja i sprovođenja standarda bezbednosti utvrđenih u to vreme prema Konvenciji,

strana ugovornica koja vrši pregled može, u smislu člana 33. Konvencije, da zaključi da zahtevi prema kojima su potvrde vazduhoplova ili dozvole posade tog vazduhoplova izdati ili priznati, ili da zahtevi prema kojima taj vazduhoplov saobraća nisu jednaki ili veći od minimalnih standarda utvrđenih prema Konvenciji.

5. U slučaju da predstavnik određenog avio-prevozioca ne dozvoli pristup za potrebe obavljanja pregleda na platformi vazduhoplova koju koristi određeni avio-prevozioc države jedne strane ugovornice u skladu sa odredbama ovog člana, druga strana ugovornica može slobodno da zaključi da se javlja ozbiljna zabrinutost navedena u stavu 4. ovog člana i da postupi u smislu stava 4. ovog člana.

6. Svaka strana ugovornica zadržava pravo da odmah obustavi ili izmeni dozvolu za obavljanje saobraćaja avio-prevoziocu države druge strane ugovornice u slučaju da prva strana ugovornica zaključi, bilo na osnovu pregleda na platformi, odbijanja pristupa radi pregleda na platformi, konsultacija ili na neki drugi način, da je neposredan postupak neophodan radi bezbednosti obavljanja saobraćaja jednog avio-prevozioca.

7. Primena postupka iz ovog člana prestaje kada prestanu da postoje razlozi za njihovo preduzimanje.

OBEZBEĐIVANJE U VAZDUHOPLOVSTVU

Član 9.

1. U skladu sa svojim pravima i obavezama prema međunarodnom pravu, strane ugovornice ponovo potvrđuju da njihova obaveza da obezbeđuju civilno vazduhoplovstvo od nezakonitih radnji, predstavlja sastavni deo ovog sporazuma. Bez ograničavanja njihovih prava i obaveza prema međunarodnom pravu, strane ugovornice posebno postupaju u skladu sa odredbama Konvencije o krivičnim delima i nekim drugim aktima izvršenim u vazduhoplovu, potpisane u Tokiju 14. septembra 1963. godine, Konvencije o suzbijanju nezakonitih otmica vazduhoplova, potpisane u Hagu 16. decembra 1970. godine, Konvencije o suzbijanju nezakonitih akata uperenih protiv bezbednosti civilnog vazduhoplovstva, potpisane u Montrealu 23. septembra 1971. godine, Protokola o suzbijanju nezakonitih akata uperenih protiv bezbednosti međunarodnih aerodroma, potpisanog u Montrealu 24. februara 1988. godine i bilo koje druge konvencije o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu, koja je obavezujuća za obe strane ugovornice.

2. Strane ugovornice, na zahtev, pružaju jedna drugoj svu potrebnu pomoć radi sprečavanja nezakonitih otmica civilnih vazduhoplova i drugih nezakonitih radnji uperenih protiv bezbednosti tih vazduhoplova, njihovih putnika i posada, aerodroma i uređaja za vazдушnu plovību i bilo koje druge opasnosti po obezbeđivanje u civilnom vazduhoplovstvu.

3. Strane ugovornice u međusobnim odnosima postupaju u skladu sa odredbama o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu koje je utvrdila Međunarodna organizacija za civilno vazduhoplovstvo u Aneksu uz Konvenciju, u meri u kojoj se odredbe o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu primenjuju na strane ugovornice i zahtevaju da korisnici vazduhoplova u njihovom registru ili korisnici vazduhoplova čije je sedište ili stalno boravište na teritoriji njihove države, kao i korisnici aerodroma na njihovoj teritoriji, postupaju u skladu sa odredbama o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu.

4. Svaka strana ugovornica se slaže da od korisnika vazduhoplova može da zahteva da poštuje odredbe o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu, navedene u ovom članu, koje druga strana ugovornica zahteva za ulazak na teritoriju, za vreme boravka ili odlaska sa teritorije države te druge strane ugovornice. Svaka strana ugovornica obezbeđuje da se na teritoriji njene države efikasno primenjuju mere zaštite vazduhoplova i pregleda putnika i njihovog ručnog prtljaga i obavljanje odgovarajućih pregleda posade, prtljaga, robe i zaliha vazduhoplova, pre i za vreme ukrcajanja ili utovara. Svaka strana ugovornica pozitivno razmatra svaki zahtev druge strane ugovornice za primenu posebnih mera obezbeđivanja u vazduhoplovstvu zbog određene pretnje.

5. U slučaju pojave incidenta ili pretnje incidentom nezakonite otmice civilnog vazduhoplova, ili drugih nezakonitih radnji uperenih protiv bezbednosti tih vazduhoplova, njihovih putnika i posada, aerodroma ili uređaja za vazdušnu plovību, strane ugovornice pomažu jedna drugoj tako što olakšavaju komunikacije i preduzimaju druge odgovarajuće mere namenjene za brzo i bezbedno okončanje incidenta, ili pretnje incidentom.

6. Svaka strana ugovornica preduzima mere koje smatra neophodnim da bi obezbedila da vazduhoplov države druge strane ugovornice koji je oteć ili podvrgnut drugoj nezakonitoj radnji usmerenoj protiv bezbednosti istog, a prizemljen je na njenoj teritoriji, bude zadržan, sem ukoliko je odlazak sa te teritorije neophodan radi zaštite života putnika i posade.

7. U slučaju kada jedna strana ugovornica opravdano smatra da se druga strana ugovornica ne pridržava odredaba o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu iz ovog člana, nadležni organi za vazdušni saobraćaj države te strane ugovornice mogu zahtevati hitne konsultacije sa nadležnim organima za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice. Ako se u roku od petnaest (15) dana nakon podnošenja zahteva ne postigne zadovoljavajući dogovor, stvaraju se osnove za primenu člana 4. ovog sporazuma. U hitnom slučaju, jedna strana ugovornica može da preduzme privremene mere pre isteka navedenog perioda. Svaka mera preduzeta u skladu sa odredbama ovog stava prestaje da važi kada prestanu da postoje razlozi za njeno preduzimanje.

KOMERCIJALNE AKTIVNOSTI

Član 10.

1. Određeni avio-prevozioci jedne države strane ugovornice imaju pravo da otvore svoja predstavništva na teritoriji države druge strane ugovornice u cilju promocije vazdušnog saobraćaja i prodaje prevoznih dokumenata, kao i prodaje drugih sporednih proizvoda i pružanja usluga potrebnih za obavljanje vazdušnog saobraćaja, u skladu sa nacionalnim zakonima i propisima države te strane ugovornice.

2. Određeni avio-prevozioci svake države strane ugovornice mogu da, u skladu sa zakonima i propisima države druge strane ugovornice koji se odnose na ulazak, boravak i zapošljavanje, dovedu i drže na teritoriji države druge strane ugovornice rukovodeće, komercijalno, operativno, prodajno, tehničko i drugo osoblje i predstavnike neophodne za potrebe obavljanja vazdušnog saobraćaja.

3. Zahtevi u pogledu predstavnika i osoblja iz stava 2. ovog člana mogu da se ostvare, po izboru određenog avio-prevozioca, dovođenjem sopstvenog osoblja bilo koje nacionalnosti ili korišćenjem usluga bilo kog drugog avio-prevozioca, organizacije ili preduzeća koje posluje na teritoriji države druge strane ugovornice i koje je ovlašćeno za pružanje navedenih usluga na teritoriji države druge strane ugovornice.

4. Svaka strana ugovornica daje određenim avio-prevoziocima druge strane ugovornice pravo da, neposredno ili preko svojih agenata, učestvuju u prodaji usluga u vazdušnom saobraćaju i sa njima povezanim proizvodima i uslugama na teritoriji države druge strane ugovornice, u lokalnoj ili bilo kojoj drugoj konvertibilnoj valuti, u skladu sa zakonima i propisima te strane ugovornice, tako da svako lice može da kupi takve prevozne usluge i sa njima povezane proizvode i usluge. Određeni avio-prevoznici, u te svrhe, imaju pravo da koriste sopstvena prevozna dokumenta.
5. Određeni avio-prevozioci jedne strane ugovornice imaju pravo da lokalne troškove na teritoriji države druge strane ugovornice plaćaju u lokalnoj ili, ako je to u skladu sa propisima o deviznom poslovanju države druge strane ugovornice, u bilo kojoj drugoj slobodno konvertibilnoj valuti.
6. Svaka strana ugovornica daje određenim avio-prevoziocima druge strane ugovornice pravo da, na zahtev, slobodno prenesu višak prihoda nad troškovima koje je avio-prevoznik ostvario na teritoriji države prve strane ugovornice prodajom prevoznih dokumenata, prodajom ostalih sporednih proizvoda i usluga, kao i kamate od tih prihoda (uključujući i kamate na uloge položene u iščekivanju prenosa), u skladu sa propisima o deviznom poslovanju države strane ugovornice na čijoj teritoriji je prihod ostvaren.
7. Prenos se vrši u bilo kojoj konvertibilnoj valuti, u skladu sa propisima o deviznom poslovanju države strane ugovornice na čijoj je teritoriji prihod ostvaren. Takav prenos se vrši na osnovu zvaničnog kursa ili, ukoliko nema zvaničnog kursa, na osnovu preovlađujućeg kursa na tržištu koji važi za tekuća plaćanja.
8. Ako jedna strana ugovornica uvede ograničenja na prenos viška prihoda koji ostvare određeni avio-prevozioci države druge strane ugovornice, druga strana ugovornica ima pravo da uvede ista ograničenja avio-prevoziocima države prve strane ugovornice.
9. U slučaju da postoji posebni sporazum između strana ugovornica o izbegavanju dvostrukog oporezivanja ili prenosu finansijskih sredstava, važe odredbe tog sporazuma.

OSLOBAĐANJE OD PLAĆANJA CARINSKIH DAŽBINA I TAKSA

Član 11.

1. Vazduhoplovi koje u međunarodnom vazdušnom saobraćaju koristi određeni avio-prevoznik jedne ili druge strane ugovornice, kao i njihova redovna oprema, rezervni delovi (uključujući motore), zalihe goriva i maziva, oprema za održavanje vazduhoplova, alati koji se koriste za održavanje vazduhoplova, potrošne tehničke zalihe, zalihe koje su na vazduhoplovu (uključujući hranu, piće, duvan i druge proizvode koji se nude ili prodaju putnicima za vreme leta), oslobođeni su svih uvoznih dažbina, direktnih ili indirektnih taksa, troškova pregleda i kontrole i ostalih plaćanja, po dolasku na teritoriju države druge strane ugovornice, pod uslovom da ta oprema i te zalihe ostanu na vazduhoplovima dok ne napuste teritoriju države te strane ugovornice.
2. Od istih dažbina i plaćanja, izuzev naknada za učinjene usluge oslobađaju se:
 - a) zalihe vazduhoplova unete na vazduhoplov na teritoriji države jedne ili druge strane ugovornice koje su namenjene za korišćenje na vazduhoplovima koje avio-prevoznici države druge strane ugovornice koriste u međunarodnom vazdušnom saobraćaju;
 - b) oprema i rezervni delovi (uključujući motore) i drugi predmeti navedeni u stavu 1. ovog člana, uneti na teritoriju države jedne strane ugovornice radi

održavanja ili popravke vazduhoplova koje u međunarodnom saobraćaju koriste određeni avio-prevozioci države druge strane ugovornice;

v) gorivo i maziva namenjeni za snabdevanje vazduhoplova kojeg u međunarodnom vazdušnom saobraćaju koristi određeni avio-prevozilac države druge strane ugovornice, čak i kada ove zalihe treba da se iskoriste na delu puta iznad teritorije države strane ugovornice na kojoj su uneti na vazduhoplov.

3. Redovna oprema vazduhoplova, materijali, zalihe i rezervni delovi vazduhoplova zadržani na vazduhoplovu koji koristi određeni avio-prevozilac države jedne ili druge strane ugovornice mogu da se iskrcaju na teritoriju države druge strane ugovornice samo uz saglasnost carinskih organa države te strane ugovornice. U tom slučaju, takva oprema i predmeti izuzeti su u skladu sa stavom 1. ovog člana, pod uslovom da se stave pod nadzor njenih carinskih organa do vremena dok ne napuste teritoriju te strane ugovornice ili se na drugi način potroše, u skladu sa carinskim propisima.

4. Potrebna dokumenta određenog avio-prevozioca države jedne ili druge strane ugovornice, uključujući avionske karte, avionske tovarne listove, uniforme osoblja, računare i štampače karata koje koristi određeni avio-prevozilac za rezervacije ili izdavanje karata, bilo koji štampani materijal koji nosi oznaku određenog avio-prevozioca i promotivni materijal koji određeni avio-prevozilac deli bez naknade, izuzeti su od carina i drugih uvoznih dažbina i taksa na teritoriji države druge strane ugovornice.

5. Oslobođenja predviđena ovim članom odnose se i na situacije u kojima određeni avio-prevozioci države jedne ili druge strane ugovornice zaključuju sporazume sa drugim avio-prevoziocima o zajmu ili prenosu na teritoriju države druge strane ugovornice redovne opreme i drugih predmeta navedenih u stavu 1. ovog člana, pod uslovom da i navedeni drugi avio-prevozioci uživaju ista oslobođenja, koja je odobrila druga strana ugovornica.

NAKNADE KORISNIKA

Član 12.

1. Svaka strana ugovornica se trudi da obezbedi da naknade korisnika koje su njeni nadležni organi uveli ili odobrili za uvođenje određenim avio-prevoziocima druge strane ugovornice za korišćenje aerodroma i uređaja i usluga za vazdušnu plovību budu odgovarajuće i opravdane. Ove naknade se moraju zasnivati na „zdravim ekonomskim osnovama“ i ne smeju biti veće od onih koje se naplaćuju drugim avio-prevoziocima koji obavljaju slični vazdušni saobraćaj.

2. Nijedna strana ugovornica ne daje prednost, u vezi sa naknadama korisnika, svojim ili drugim avio-prevoziocima koji obavljaju sličan međunarodni vazdušni saobraćaj i ne uvodi ili odobrava da se određenim avio-prevoziocima druge strane ugovornice uvedu naknade korisnika više od onih koje naplaćuje sopstvenim određenim avio-prevoziocima koji obavljaju sličan međunarodni vazdušni saobraćaj, koristeći sličan tip vazduhoplova i s tim povezane uređaje i usluge.

3. Svaka strana ugovornica podstiče konsultacije između organa nadležnih za naplatu naknada na njenoj teritoriji i određenih avio-prevozilaca koji koriste uređaje i usluge i, takođe, podstiče nadležne organe ili tela za naplatu naknada i određene avio-prevoziocima da razmenjuju potrebne informacije koje bi omogućile tačan uvid u opravdanost iznosa naknade, u skladu sa principima iznetim u stavu 1. ovog člana. Kad god je to moguće, korisnici se, u razumnom roku, obaveštavaju o predlozima izmena naknada, kao i značajnim dodatnim informacijama i podacima kako bi im se omogućilo da izraze svoje stavove pre izmena naknada.

ODOBRAVANJE REDOVA LETENJA

Član 13.

1. Određeni avio-prevoznik države svake strane ugovornice podnosi red letenja na saglasnost nadležnim organima za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice, najkasnije trideset (30) dana pre datuma otpočinjanja ugovorenog saobraćaja na utvrđenim linijama. Navedeni redovi letenja moraju da sadrže podatke o vrsti saobraćaja i vazduhoplovima, frekvenciji saobraćaja i ostale relevantne podatke. Isti postupak se primenjuje i prilikom svake naknadne izmene redova letenja.

2. Ukoliko određeni avio-prevoznik namerava da obavlja *ad hoc* letove kao dodatne letove u odnosu na one predviđene redom letenja, mora prethodno da pribavi dozvolu nadležnog organa za vazdušni saobraćaj druge strane ugovornice, koja takav zahtev blagonaklono razmatra.

TARIFE

Član 14.

1. Određeni avio-prevoznici utvrđuju tarife za obavljanje saobraćaja za, iz i preko teritorija država strana ugovornica na razumnim nivoima, pri čemu se dužna pažnja pridaje svim relevantnim faktorima koji obuhvataju operativne troškove i očekivanu dobit.

2. Određeni avio-prevoznici strana ugovornica nisu obavezni da podnose na uvid nadležnim organima za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice tarife koje su utvrđene u skladu sa stavom 1. ovog člana. Bez obzira na prethodno navedeno, svaka strana ugovornica ima pravo da interveniše kako bi:

- a) sprečila utvrđivanje neopravdano diskriminatornih tarifa ili postupaka;
- b) zaštitila potrošače od tarifa koje su neopravdano visoke ili neopravdano restriktivne, zbog zloupotrebe vodećeg položaja; i
- v) zaštitila određene avio-prevoznice od tarifa koje su veštački niske zbog subvencija ili podrške, ili u ukoliko postoje dokazi, zbog namere eliminisanja konkurencije.

3. Bez obzira na prethodno navedeno, određeni avio-prevoznici jedne strane ugovornice dostavljaju nadležnim organima za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice, na zahtev, podatke u vezi za utvrđivanjem tarifa, na način i u formi koju odrede navedeni organi.

4. Nijedna strana ugovornica ne preduzima jednostrane mere radi sprečavanja uvođenja ili produženja tarifa koju su, za obavljanje međunarodnog saobraćaja prema ovom sporazumu, predložili za naplatu, ili naplaćuju određeni avio-prevoznici države jedne ili druge strane ugovornice. Ako jedna ili druga strana ugovornica smatra da bilo koja takva tarifa nije u skladu sa stavovima iznetim u ovom članu, ona zahteva konsultacije i obaveštava drugu stranu ugovornicu o razlozima svog nezadovoljstva četrnaest (14) dana nakon što joj se tarifa dostavi na uvid. Ove konsultacije se održavaju najkasnije trideset (30) dana po prijemu zahteva. Ako strane ugovornice postignu dogovor povodom tarifa za koju je dostavljeno obaveštenje o neslaganju, svaka strana ugovornica se trudi da sprovede taj dogovor. Bez takvog zajedničkog dogovora, tarifa ne stupa na snagu, niti ostaje na snazi.

DOSTAVLJANJE STATISTIČKIH PODATAKA

Član 15.

Nadležni organi za vazdušni saobraćaj države jedne strane ugovornice dostavljaju nadležnim organima za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice, na njihov zahtev, periodične i druge statističke podatke koji se odnose na ugovoreni saobraćaj obavljen u dogovorenom periodu.

KONSULTACIJE

Član 16.

1. Razmena mišljenja se, po potrebi, obavlja između nadležnih organa za vazdušni saobraćaj strana ugovornica u cilju ostvarivanja bliže saradnje i dogovora po svim pitanjima u pogledu primene Sporazuma.

2. Svaka strana ugovornica može da zahteva, u svako doba, konsultacije sa drugom stranom ugovornicom u cilju izmene i dopune ovog Sporazuma ili Aneksa. Takve konsultacije započinju u roku od 60 dana od dana prijema zahteva za konsultacije.

IZMENE I DOPUNE

Član 17.

1. Svaku izmenu i dopunu ovog Sporazuma koja je rezultat konsultacija navedenih u članu 16, odobrava svaka strana ugovornica u skladu sa svojim ustavnim procedurama i ista stupa na snagu danom razmene diplomatskih nota kojima se strane ugovornice obaveštavaju o takvom odobrenju.

2. Ukoliko se izmena i dopuna odnosi samo na Aneks uz Sporazum, konsultacije se obavljaju između nadležnih organa za vazdušni saobraćaj obe strane ugovornice. Kada se nadležni organi dogovore o novom ili izmenjenom Aneksu, dogovorene izmene i dopune stupaju na snagu kada se potvrde razmenom diplomatskih nota.

REŠAVANJE SPOROVA

Član 18.

1. Ako između strana ugovornica dođe do spora u pogledu tumačenja ili primene ovog sporazuma, strane ugovornice nastoje, pre svega, da ga reše međusobnim pregovorima.

2. Ako strane ugovornice ne postignu sporazum pregovorima u roku od šezdeset (60) dana, spor se predaje, na zahtev jedne od strana ugovornica, arbitražnom sudu. Arbitražni sud formira se na sledeći način:

a) Svaka strana ugovornica imenuje jednog arbitra; ukoliko jedna strana ugovornica ne nominuje svog arbitra u roku od šezdeset (60) dana, istog nominuje predsednik Saveta Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva, na zahtev druge strane ugovornice.

b) Treći arbitar, koji je državljanin treće države i predsedava arbitražnim sudom, nominuje se:

- dogovorom između strana ugovornica, ili
- od strane predsednika Saveta međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva, na zahtev jedne ili druge strane ugovornice, ukoliko

u roku od šezdeset (60) dana strane ugovornice ne postignu dogovor o imenovanju trećeg arbitra.

3. Arbitražni sud donosi odluke većinom glasova. Odluke su obavezujuće za obe strane ugovornice. Svaka strana ugovornica snosi troškove arbitra koga je imenovala, kao i troškove njegovog učešća u arbitražnom postupku; troškove predsedavajućeg, kao i sve ostale troškove, dele podjednako strane ugovornice. Arbitražni sud, u svakom drugom pogledu, sam određuje svoju proceduru.

PRESTANAK VAŽENJA SPORAZUMA

Član 19.

Jedna ili druga strana ugovornica može, u svako doba, pismeno da obavesti drugu stranu ugovornicu o svojoj nameri da otkáže ovaj sporazum. Takvo obaveštenje istovremeno se dostavlja i Međunarodnoj organizaciji za civilno vazduhoplovstvo. U tom slučaju, sporazum prestaje da važi dvanaest (12) meseci od datuma kada druga strana ugovornica primi pismeno obaveštenje, osim ako se obaveštenje o prestanku važnosti ne povuče sporazumno pre isteka tog roka. Ako druga strana ugovornica ne potvrdi prijem, smatraće se da je obaveštenje primljeno četrnaestog (14.) dana po prijemu obaveštenja od strane Međunarodne organizacije za civilno vazduhoplovstvo.

USAGLAŠENOST SA MULTILATERALNIM SPORAZUMIMA

Član 20.

U slučaju da stupa na snagu neki multilateralni sporazum koji se odnosi na bilo koje pitanje obuhvaćeno ovim sporazumom, a koji su prihvatile obe strane ugovornice, odredbe ovog sporazuma i njegovog Aneksa se menjaju kako bi se uskladile sa odredbama tog multilateralnog sporazuma.

REGISTRACIJA

Član 21.

Ovaj sporazum i sve izmene i dopune ovog sporazuma registruju se kod Međunarodne organizacije za civilno vazduhoplovstvo.

STUPANJE NA SNAGU

Član 22.

Ovaj Sporazum stupa na snagu nakon ispunjenja unutrašnjih pravnih zahteva države svake strane ugovornice, koje se međusobno obaveštavaju o ispunjenju tih zahteva razmenom diplomatskih nota.

Sporazum stupa na snagu prvog dana narednog meseca od dana prijema poslednjeg obaveštenja.

Stupanjem na snagu ovog sporazuma, prestaje da važi Sporazum o vazdušnom saobraćaju između Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Države Kuvajta, potpisan u Kuvajtu, 8 februara 1977. godine.

U potvrdu čega su, dole potpisani, propisno ovlašćeni od svojih Vlada, potpisali ovaj sporazum.

Sačinjeno u Državi Kuvajt, dana 10. aprila 2011. godine, u dva originalna primerka, svaki na srpskom, arapskom i engleskom jeziku, pri čemu su sva tri teksta

podjednako autentična. Međutim, u slučaju razlika u tumačenju Sporazuma ili njegovog Aneksa, merodavan je tekst na engleskom jeziku.

**ZA VLADU
REPUBLIKE SRBIJE**

Vuk Jeremić, s.r.
ministar spoljnih poslova

**ZA VLADU
DRŽAVE KUVAJT**

Mohamed Mohsen Al-Busairi, s.r.
Ministar komunikacija i Državni ministar
za poslove Nacionalne skupštine

A N E K S

RASPORED LINIJA

1. Avio-prevozioci koje je odredila Vlada Republike Srbije imaju pravo da obavljaju redovan međunarodni vazdušni saobraćaj u oba pravca na linijama utvrđenim u daljem tekstu:

Mesta poletanja	Mesta međusletanja	Mesta sletanja	Mesta dalje
Mesta u Republici Srbiji	Mesta koja će biti naknadno određena	Mesta u Državi Kuvajt	Mesta koja će biti naknadno određena

2. Avio-prevozioci koje je odredila Vlada Države Kuvajt imaju pravo da obavljaju redovan međunarodni vazdušni saobraćaj u oba pravca na linijama utvrđenim u daljem tekstu:

Mesta poletanja	Mesta međusletanja	Mesta sletanja	Mesta dalje
Mesta u Državi Kuvajt	Mesta koja će biti naknadno određena	Mesta u Republici Srbiji	Mesta koja će biti naknadno određena

NAPOMENE

3. Određeni avio-prevozioci mogu, na svim ili pojedinim letovima, prema svom izboru, da:

- a) kombinuju različite brojeve leta tokom jednog obavljanja saobraćaja;
- b) opslužuju mesta pre, mesta između i mesta dalje na linijama na teritorijama država strana ugovornica, u svim kombinacijama, i po bilo kakvom redosledu;
- v) izostave sletanje u bilo koje mesto međusletanja ili mesto dalje;
- g) prebace saobraćaj sa bilo kog od svojih vazduhoplova na svoje druge vazduhoplove u bilo kom mestu na linijama; i
- d) koriste sopstvene ili iznajmljene (sa posadom ili bez posade) vazduhoplove.

4. Određeni avio-prevozioci svake strane ugovornice mogu da opslužuju svako mesto ili mesta međusletanja i mesto ili mesta dalje, sa korišćenjem prava pete saobraćajne slobode.

5. Određeni avio-prevozioci strana ugovornica imaju pravo da, prilikom obavljanja ili održavanja ugovorenog saobraćaja na određenim linijama, sklapaju marketinške dogovore o saradnji, kao što je dogovor o „podeli koda”, sa:

- a) avio-prevoziocem ili avio-prevoziocima države jedne ili druge strane ugovornice; i
- b) avio-prevoziocem ili avio-prevoziocima treće države, pod uslovom da ta država odobrava ili dozvoljava odgovarajuće aranžmane između

avio-prevozilaca druge strane ugovornice i ostalih avio-prevozilaca u saobraćaju za, od i preko te teritorije.

Nadležni organi za vazdušni saobraćaj strana ugovornica prihvataju ove dogovore, pod uslovom da svi avio-prevozioci koji učestvuju u takvom dogovoru:

- a) poseduju potrebne dozvole i saobraćajna prava;
- b) ispunjavaju uslove koji se obično zahtevaju takvim dogovorima; i
- v) u vezi sa prodajom prevoznih dokumenata, da jasno naznače kupcu na mestu prodaje koji od avio-prevozilaca obavlja saobraćaj na određenom delu linije i sa kojim avio-prevoziocem ili avio-prevoziocima kupac stupa u ugovorni odnos.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije-Međunarodni ugovori”.